

300 имигранти започват гладна стачка в Гърция на 25.01.11!

Обръщение на асамблеята на имигрантите в гладна стачка

Ние сме имигранти и бежанци от цяла Гърция. Дойдохме тук, преследвани от бедност, безработица, войни и диктатури. Западните мултинационални компании и техните политически слуги в страните ни не ни оставиха друг избор, освен да рискуваме живота си отново и отново, за да стигнем до портите на Европа. Западът, който ограби домовете ни и постигна безкрайно по-добър жизнен стандарт, сега е единствената ни надежда да живеем като човешки същества. Дойдохме в Гърция (по един или друг начин), за да намерим работа, за да изхраним себе си и децата си. Все още живеем в унижението и мрака на беззаконието, а от нас се възползват работодатели, държавни агенции, които жестоко експлоатират нашия труд. Ние живеем с пот на чело и с мечтата един ден да имаме равни права с гръцките си колеги.

Напоследък нещата станаха много трудни за нас. Заплатите и пенсиите намаляха, всичко стана по-скъпо, а вината падна върху имигрантите, сякаш те са причинили мизерията и експлоатацията на гръцките работници и дребни предприемачи. Пропагандата на расисти и фашистки партии се превърна в официална позиция на държавата по въпроса на имиграцията. А когато говорят за нас, масовите медии повтарят тяхната фразеология дума по дума. Техните „предложения“ се превръщат в държавна политика: стена на река Еврос, плаващи армейски лагери и европейски военни сили в Егейско море, масови полицейски операции, шурмови отряди в градовете, масово депортиране. Те се опитват да убедят обикновените гърци, че изведнъж ние сме голяма заплаха за тях, че ние сме виновни за невиджаните репресии, които търпят от собствената си държава.

Трябва веднага да дадем отговор на тези лъжи и това варварство; ние – имигрантите и бежанците ще дадем този отговор. Ние ще живеем и ще се борим, за да спрем тази несправедливост. Настояваме всички имигранти да бъдат признати за легални и да получат равни граждански и социални права и задължения с останалите гръцките работници. Молим нашите колеги – гръцките работници и всеки, който страда от експлоатация на техния труд, да застане до нас, да подкрепи усилията ни, за да не победят лъжите и несправедливостта, фашизмът и тоталитаризмът на политически и икономически елити. Те господстват в нашите страни, принудиха ни да емигрираме, за да живеем достойно с децата си.

Не можем по друг начин да бъдем чути, да защитим правата си. Триста (300) от нас започват национална гладна стачка в Атина и Солун на 25 януари 2011 г.. Ние рискуваме живота си, защото това не е поносим живот. Предпочитаме да умрем тук, отколкото децата ни да преживеят нашите страдания.